

ham, naar der mødte ham Uheld i Fredstid, tillade mig at gaae imøde de Grindringer, som ere fremsatte med Hensyn til Banfkeligheden af at bedømme de Tilfælde, som kunde opstaae, og med Hensyn til hvilke det vilde være at afgjøre, om de kunde henregnes til saadanne, som Krigen havde medført, eller om de maatte henføres til saadanne, som laae udenfor Krigen. Jeg troer, at man i den Henseende har opfattet sig selv Banfkeligheder, som meget sjeldent vilde møde i Livet, og jeg vil i den Henseende ogsaa henholde mig til, hvad den ærede Ordfører meente, at i Tvivlstilfælde vil man vistnok vide saaledes at fælle imellem, hvad Retfærdighed og Billighed tilstiger, at man ikke vil være i Tvivl om, hvorfor man skal beslutte sig, og at man i ethvert Tilfælde, hvor der eksisterer Tvivl, snarere vil være tilbøielig til at tilstaae det Mere end det Mindre, hvilket upaatvibelig ogsaa vil være rigtigt. Jeg kan saaledes ikke betragte disse Banfkeligheder anderledes end paa samme Maade, som, naar der f. Ex. med Hensyn til Forbrydelser har været opfattet det Spørgsmaal, om den, der stjal en Ort, gjorde sig skyldig i Tyveri, om hvilken man da har meent: Nei, det gjorde han ikke, og man har da endvidere spurgt, hvormange Orter han da skulde have taget for at have gjort sig skyldig i Tyveri. Hermed vil jeg sammenligne de fleste Tilfælde, man kunde fremsætte med Hensyn til Banfkeligheden ved at afgjøre saaledes muligt opstaaende Spørgsmaal.

Med Hensyn til, hvad den høitærede Marineminister specielt har anført om Banfkeligheden og tillige Urigtigheden af at belønne den, hvem en Legemsbefædigelse i Krigen ramte, høiere og anderledes end den, som blev tilføiet en Legemsbefædigelse under den sædvanlige Tjeneste paa Skibene, da kan jeg ikke være enig med den høitærede Minister heri. Jeg troer, at der ligesaavel med Hensyn til Søkrigeren, som med Hensyn til Landkrigeren, er en stor Forskjel imellem de Tilfælde, der kunde møde ham under ordinære Omstændigheder, i Storm o. s. v., og saa de Tilfælde, der kunne møde ham ved et fiendtligt Engagement. Den Fare, for hvilken Matrosen er udsat i haardt Veir paa et Krigsskib, deler han med den, som andre Matroser, der gøre Tjeneste paa Coffardie-

skibe, ogsaa ere udsatte for, og han maa saaledes, som jeg ogsaa med Hensyn til Landmilitairetaten har tilladt mig at nævne, dele Skjæbne med den, som er i det samme Tilfælde som han, og hvem et saadant Uheld møder under den sædvanlige Opfordring, som de have til at gøre deres Tjeneste. Derimod forholder det sig anderledes ved et Engagement med Fjenden. Det er noget Overordentligt, fordi ikke enhver Orlogsmænd, der gaaer ud, gaaer ud med den Hensigt, at slaes med Fjenden; men, naar han gaaer ud, for at slaes med Fjenden, er Tilfældet ogsaa extraordinairt, og han befinder sig ogsaa selv i en extraordinair Tilstand, og der udfordres baade hos den Commmanderende og hos de Underordnede et større Mod og en større Vedholdenhed til at udholde Engagementet med Fjenden, end der udfordres under de sædvanlige Omstændigheder. Der er ingen Tvivl om, at det, at stryge Flag, er Noget, som den Befalende høist nødtigt gaaer til, eller i alt Fald høist nødtigt burde gaae til, og der er ingen Tvivl om, at ikke alene hans Mod udfordres, men at der ogsaa udfordres Mod hos hans Underordnede, hos Matrosen til at findes villig til at gøre sin Tjeneste under Omstændigheder, hvor han blot seer Død og Ddelaggelse imøde, og at altsaa de Folk, som under en saadan Kamp komme til Stade, miste Førlighed og Lemmer — de, som berøves Livet, ere jo borte —, fortjene en anden og høiere Forsørgelse end dem, hvem et Uheld, en Tilfikkelse møder under den sædvanlige Opfyldelse af deres Pligter. Jeg tør saaledes antage, at, ligesom Udvalget med Føie har etableret den Forskjel, som det har gjort, saaledes har det ogsaa med fuldeste Føie vedblevet at forsvare denne sin Grundsaetning.

**Ordføveren:** Idet jeg aflægger den sidste ærede Taler min Tak for det veltalende Forsvar, Udvalgets Indstilling i et Hovedpunkt af Sagen har fundet hos ham, maa det være mig tilladt i Anledning af de Foredrag, der ere holdte, at gøre nogle yderligere Bemærkninger i samme Retning. Er der da saa stor Banfkelighed forbunden med at bestemme det Begreb, hvorom her er Tale? Jeg troer det virkelig ikke. Jeg troer, at det vil finde sin Bestemmelse i Livet, uden at man behøver i den